מוסדות המיישי״ר

סדר שבעה אושפיזין לה׳ דחול המועד סוכות — אושפיזין דיוסף הצדיק ע״ה

סדר הכוונות והבקשות לקבלת האושפיזין בליל שישי של חג הסוכות

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מתי וכיצד אומרים

- בכל לילה מלילות חג הסוכות, קודם הכניסה לסוכה יש לעמוד בפתחה ולומר את הבקשה.
- לאחר הכניסה אל הסוכה, יש להתיישב ולהמשיך באמירת הסדר.
- לאחר אמירת ״עולו אושפיזין״, מניחים את הידיים על הכיסא המיוחד לספרי הקודש ואומרים את הנוסח הסמוך.
- נוהגים להזמין עני לסעודה או לשלוח לו מנה מכובדת, ויש הנותנים תמורתה מעות צדקה עבור צרכי סעודת החג.

ה׳ דחוה״מ סוכות - אושפיזין דיוסף צדיקא

בקשה קודם שיכנס לסוכה

בכל לילה מחג סוכות קודם שיכנס לסוכה יעמוד בפתח ויאמר (מלשון חכמים)

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו״ד ק״א בְּוָא״ו ק״א בִּיהוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל-הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל-פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל-פַּרְצוּף וּסְפִירָה דִּפְרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל-הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת

הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת כַּוָּנַת יוֹצְרֵנוּ שֶׁצִּוָּנוּ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה זוֹ, לְהַשְׁלִים אֵילָן הָעֶלְיוֹן וּלְהָקִים סֵפֶת דָּוִד לְהַחֲזִיר הָעֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ. וּלְהַשְׁלִים שְׁלֵימוּת תִּקּוּן הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לִהְיוֹת עוֹלָה מִצְוָה זוֹ לְפָנֶיךָ:

לֵיל ו׳ וּבְכֵן מִצְוָה זוֹ יִמָּשֵׁךְ לְרָחֵל אִמֵּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף כְּלָלוּת הַחֲמִשָּׁה חֲסָדִים שֶׁבַּיְסוֹד מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא.

וְהוּכַן בַּחֶסֶד כִּסֵּא וְיִתְמַתְּקוּ הַגְּבוּרוֹת וְיִתְבַּסְּמוּ. וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי. וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים בְּנֵי הַמְּלוּכוֹת רָחֵל עֲקֶרֶת הַבַּיִת, עָשִׂינוּ הַסֻּכָּה כְּמִצְוַת יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הִיא כְּנֶגֶד עַנְנֵי כָבוֹד. כַּכָּתוּב וַעֲנַן יְיָ עֲלֵיהֶם יוֹמָם. וְהֵם שִׁבְעָה עֲנָנִים, וּכְנֶגְדָּם הֵם שִׁבְעַת יְמֵי הַסֻּכָּה, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּצֵל אוֹר הַמַּקִּיף הַמִּתְפַּשֵּׁט עָלֶיהָ הַמַּקִּיף וְסוֹבֵב אוֹתָהּ, וּבִישִׁיבָתֵנוּ בָּהּ יִמָּשֵׁךְ אֵלֵינוּ מִן־הָאוֹר הַמַּקִּיף הַהוּא:

אָבִינוּ אָב הָרַחְמָן פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. יְיָ שָׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: כִּי־הַיִּתָ עֶזְרָתָה לִי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן: וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי הוֹשֵׁעַ הַנָּבִיא. יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן: וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא. וָאָשִׂים דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי־אָתָּה:

ר״ת הוי״ה

יוֹמָם | יְצַוֶּה יְיָ | חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שירה [שִׁירוֹ] עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: הַרְאֵנוּ יְיָ

חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ:

וְחֶסֶד יְיָ | מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:

הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

ר״ת אהיה

אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:

ר״ת אדני

אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי:

דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדְּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ:

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ:

יְיָ יִגְמֹר בַּעֲדִי יְיָ חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תֶּרֶף:

אֵל מָלֵא רַחֲמִים, פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. כִּי אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְעַל- יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

עולו אושפיזין

עִילוּ אוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין קַדִּישִׁין. עִילוּ אֲבָהָן עִלָּאִין קַדִּישִׁין לְמִיתַב בְּצִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא עִלָּאָה. בְּצִלָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

ליל ו׳ לִיעוּל יוֹסֵף צַדִּיקָא (דהכי סליק מלוי סוכ״ה לבד כזה, מ״כ גי׳ ס׳, ו׳ גי׳ ו׳, פ׳ גי׳ פ׳, י׳ גי׳ י׳, סך הכל קנ״ו גי׳ יוסף). וְלִיעוּל עִמֵּהּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד.

בְּסֻכַּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, תֵּיבוּ אוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין קַדִּישִׁין. תֵּיבוּ אֲבָהָן עִלָּאִין קַדִּישִׁין, לְמִיתַב בְּצִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא עִלָּאָה. בְּצִלָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: זַכָּאָה חֶלָקָנָא וְזַכָּאָה חֶלָקְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. דִּכְתִיב כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ:

אח״כ ישב בסוכה ויאמר (מלשון חכמים)

ליל ו׳ וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־חָדַל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר: ג׳ פעמים.

בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי־שׁוּר: ג׳ פעמים.

וְלִיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְיָ אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת: וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים: וּמֵרֹאשׁ הָרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם: וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו:

ג׳ פעמים.

בס״ד · טעון גניזה

יש נוהגים לומר פסוקים אלה בסוכה

יום ו׳ נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה | נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל־חָי: יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד־צַוָּאר סֶלָה:

בכל לילה אחרי אמירת עולו אושפיזין ישים ידיו על הכסה שמוניחים עליו ספרי קודש ויאמר

זה הכסה של שבעה אושפיזין עילאין קדישין זיע״א

מעות אושפיזין

בכל לילה ישלח קערה עם תבשיל חשוב לאיזה עני בן טובים, או יזמין אצלו העני לסעוד בביתו. ובלילה הראשון יאמר זו הסעודה שאני נותן, לכבוד אברהם אבינו ע״ה וכו׳.

ויש נוהגין לתת במקום סעודה בכל יום סכום כסף הגון כדי שיוכל העני לקנות צרכי סעודתו.

ואפשר ליתן בערב חג הסוכות כל הסכום לכל ימי החג כולם, וקודם לכן יאמר לשם יחוד.

קודם נתינת הצדקה יאמר

הריני מוכן לתת מעות אלו צדקה לכבוד האושפיזין קדישין - אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רעיא מהימנא, אהרון כהנא, יוסף צדיקא, דוד מלכא משיחא זכותם תגן עלינו אמן.

ויהי רצון מלפניך שנזכה על ידי נתינת צדקה זו לברך ולהעלות כל ניצוצי הקדושה מהמקום שנפלו לשם, ולהעלותם למקומם האמיתי בקדושה בזכות כל האושפיזין קדישין, ויהיה שמך הקדוש שלם, ורגלי המלכות שירדו מות, יעלו לקדושה ומהאות ק׳ של צדק יעשה אות ה׳ ״והיה מעשה הצדקה שלום״, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו.

ויהי נועם ה׳ אלוהינו עלינו מעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (ב׳ פעמים)